

Ralf

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 19. szám, 2019. május 10.

Itt jó lesz!, állítottam meg Ralfot közvetlenül a Duna-partra vezető ösvény előtt. Ralf kiszállt, kivette a terepjáróból a hátizsákját, maga elé tartotta, egy pillanatig nézte, mintha a mintás szövet kockáit tanulmányozná rajta, majd elindult vele lefelé, egészen a víz széléig. Egy darabig követtem, de nem mentem utána, hátha egyedül akar maradni a gondolataival. Visszafordultam, behunytam a szememet, hátamat nekivettem egy fűzfának, és élveztem, ahogy a késő őszi nap melegíti az arcomat, közben hallgattam, ahogy Ralf talpa alatt roszog a kavics, miközben lefele tart. Kellemetlen járni ezeken a nagy kavicsokon, már sokszor kipróbáltam, alacsony vízállásnál tulajdonképpen a folyómederben gyalogol az ember. Most is ez van, már legalább augusztus óta ilyen kicsi a Duna, nem is nagyon közlekednek a teherszállítók.